

Mødet den 1. Novbr. 1935.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Alb. Olsen og Unmack Larsen.

1. (J. Nr. 180—1935). Andragende fra A/S. »Nipa« om en Ændring i Kontrakten angaaende **Bazarerne paa Bruunsbro.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse kan ikke anbefale Andragendet.

Borgmesteren oplyste, at Bygningen vilde blive betydeligt dyrere end beregnet, idet Statsbanerne havde stillet forskellige Krav, saa Byggesummen blev ca. 250000 Kr. i Stedet for 180000 Kr., og det kunde da blive vanskeligt at faa det til at løbe rundt. Selskabet havde andraget om en Ændring, saa det blev 12 % af Lejen i Stedet for 15 %, men Udvalget mente ikke paa nuværende Tidspunkt at kunne anbefale nogen Ændring; man maatte helst vente og se, hvorledes Forholdet blev.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 14¹—1935). Andragende om Godtgørelse for ekstraordinære Funderingsudgifter ved »**Demokraten**«s **Bygning paa Banegaardspladsen.**

Budgetudvalget mener ikke at kunne anbefale Andragendet.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at naar Udvalget ikke kunde anbefale Andragendet, skyldtes det, at der ikke var Enighed derom. Grunden blev i sin Tid solgt med det Forbehold, at Kommunen skulde skaffe dem Vinduesret ud mod Banen. Statsbanerne forlangte da, at der skulde bygges Balkoner langs Vinduerne, for at der ikke skulde falde noget ud paa Banen, dertil kom Piloteringen, og senere stillede Banen nye Krav, saa det efterhaanden blev meget kostbart. Stadsingeniøren havde først beregnet Piloteringen til 8000 Kr., hvorefter Byraadet gik med til at betale Halvdelen, men nu viste det sig, at paa Grund af Statsbanernes nye Krav blev Udgiften over 16000 Kr., og Køberne androg derfor Byraadet om at yde Halvdelen deraf. Mindretallet mente ikke at kunne gaa med dertil, og Flertallet ønskede ikke at komme med Særindstilling i denne Sag.

Vald. Kloster fandt det forkert at give yderligere Erstatning og havde derfor taget Forbehold i Udvalget. Taleren havde nu gennemset Kontrakten, og deri stod der ikke noget om det af Borgmesteren nævnte Forhold, selv om det jo nok havde været drøftet. Der stod, at Køberen maa paatage sig de Fundamenteringer, som Statsbanerne forlanger. Alligevel gik Byraadet med til at yde de 4000 Kr., men naar Taleren havde taget Afstand fra det sidste Andragende, skyldtes det særlig, at ifølge Stadsingeniørens Erklæring var der kun en ringe Uoverensstemmelse mellem hans Beregning, og det Statsbanerne krævede, og naar det var blevet dobbelt saa dyrt, var Grunden den, at man havde truffet paa Flydesand. I saadanne Tilfælde havde man før givet andre Købere Afslag, og den konservative Gruppe

mente derfor, man maatte gøre det samme her.

B o r g m e s t e r e n hævdede, at Kommunen havde forpligtet sig til at skaffe Køberne Vinduesret, og i Henhold til dette havde Statsbanerne stillet større Krav. Taleren troede ikke, at Stadsingeniøren havde udtalt, at Merudgiften skyldtes Flydesand.

V a l d. K l o s t e r svarede, at det stod i Stadsingeniørens vedlagte Erklæring.

J. R. F a n g e r pegede paa, at det samme stod i »Demokraten«s Ansøgning. Denne Sag var vist behandlet analogt med andre Sager, og man kunde ikke vedblive at sætte Prisen ned, hvis en Køber finder Ulemper ved Grunden. En Køber havde altid en vis Risiko, og det maatte være ens for alle.

B o r g m e s t e r e n gjorde opmærksom paa, at man 3 Gange var gaaet med til at nedsætte Prisen paa Grundene ved Silkeborgvej. Senere var der foretaget Boringer, og Prisen var sat efter den Pilotering, der skulde til.

H o l g e r E r i k s e n erklærede, at den socialdemokratiske Gruppe ikke vilde insistere paa, at Andragendet imødekommes. Men der var ikke Tvivl om, at Kommunen havde lovet at skaffe Vinduesret, og naar man var stødt paa Flydesand, var det næppe sket ved almindelig Pilotering, men paa Grund af de Krav, Statsbanerne havde stillet for Vinduesretten. Kommunen havde derfor en moralsk Forpligtelse til at deltage i Udgiften, og hvis man nægtede det, vilde det være at indtage et Særstandpunkt overfor netop denne Køber.

K. M o u s t e n kunde ikke indse, at dette Tilfælde var analogt med Forholdet ved Silke-

borgvej. Kommunen havde solgt Grunden med Vinduesret, og det kunde man ikke opfylde uden at gaa ind paa Statsbanernes Krav, saa der maatte ligge en Forpligtelse for Kommunen.

J. R. Fanger mente, at der siden Prisen blev fastsat for Grundene paa Silkeborgvej, havde været Andragender om Nedsættelse, og det var blevet afslaaet. Tilfældet her var altsaa analogt med andre, og Mindretallets Standpunkt var ikke dikteret af, at det var »Demokraten«, der var Køber.

Borgmesteren maatte stadig hævde, at Grunden til Fordyrelsen skyldtes yderligere Krav fra Statsbanernes Side i Forbindelse med andre Vanskeligheder, bl. a. Flydesand. Det socialdemokratiske Parti vilde ikke stille noget som helst Krav, der ikke kunde kaldes rimeligt, og overfor enhver anden Køber vilde Taleren havde taget et andet Standpunkt, men man ønskede ikke at tvinge noget igennem her, hvor man selv var Part i Sagen.

Vald. Kloster fandt, at Kommunens Forpligtelse var opfyldt ved den først vedtagne Betaling af 4000 Kr.

Borgmesteren kunde ikke erkende dette, og det kunde gøres nøjagtigt op, hvad Pengene var gaaet til. Men man fandt sig altsaa her i Mindretallets Ønske og maatte jo saa i Fremtiden tage samme Standpunkt.

Indstillingen tiltraadtes.

3. (J. Nr. 470—1935). Andragende fra stud. med. Robert Christensen om **Studielaan**.

Skoleudvalgets Flertal (Vald. Pedersen og Alb. Olsen) indstiller, at der ydes et Studielaan paa 300 Kr. paa de sædvanlige Betingelser.

Mindretallet (Anna Petersen) kan ikke tiltræde Indstillingen.

Anna Petersen havde taget Forbehold, fordi Ansøgerens Studentereksamen var for ringe. Man havde altid været enige om at kræve en god Eksamen, mindst 7, for at faa Studielaan, og der maatte være en Grænse for, hvor langt man kunde gaa ned.

Alexander Jensen anbefalede Indstillingen, da Trangsaarsag gjorde sig gældende her. Ansøgerens Fader var Snedkersvend, og Moderen havde ogsaa haft Arbejde, og det var nu lykkedes dem at faa Sønnen frem til at studere. Men nu var Manden blevet arbejdsløs, og Sønnen kunde ikke fortsætte sine Studier, hvis Laanet nægtedes. I saa Fald maatte han vel gaa til Socialkontoret og i Løbet af et Aars Tid faa det samme Beløb i Understøttelse, men det blev han jo ikke klogere af. Det vilde være en god Gerning at hjælpe her, da den unge Mand ellers vilde blive slaet ud.

Holger Eriksen erklærede, at den socialdemokratiske Gruppe gik med til Indstillingen, men henstillede til Skoleudvalget, at man ikke kommer for langt ned, og man havde jo ingen anden Maalestok end Karakteren.

J. R. Fanger sluttede sig hertil, for Kommunen skulde ikke være nogen Laaneforretning. Manden kunde maaske være god nok, men man maatte ikke komme for langt ud; Adgangen til Laan burde kun gælde for de allerdygtigste. Taleren henstillede, at man igen rykker for de Laan, som ikke er betalt tilbage.

Kai Blicher var bange for, at man gjorde Manden en Bjørnetjeneste. Hans Karakter var 6,34, og hvis det ikke skyldtes særlige Aarsager,

at han ikke havde faaet mere, fik han aldrig Lægeeksamen, og han vilde da til den Tid være langt ringere stillet end nu.

Alexander Jensen mente ikke, at Studentereksamen var det afgørende. Der forelaa en anbefaling fra hans Lærer, og han havde be-
staaet Kantussen med Karakter 13.

H. J. Baden mente ogsaa, at der burde tages mere Hensyn til Karakteren ved Lægeprøven end ved Studentereksamen. Professoren havde anbefalet ham, og naar Laanet var en Betingelse for, at han kunde fortsætte Studiet, burde man ikke nægte det. Forøvrigt var det ikke altid dem med de store Eksaminer, der naaede længst.

Anna Petersen bemærkede, at hvis man sagde ja i dette Tilfælde, kunde man vanskeligt sige nej til andre, og der vilde sikkert komme flere saadanne Tilfælde. Hvis den socialdemokratiske Gruppe i dette Tilfælde kendte Manden og havde Tillid til ham, havde de jo i deres Magt at bevilge Laanet, og Taleren vilde ikke kræve Afstemning.

Vald. Kloster forstod Holger Eriksens Udtalelser saaledes, at man iøvrigt var enige om at hævde det tidligere Princip, og under den Forudsætning kunde man vel gaa med i dette Tilfælde.

Flertallets Indstilling vedtoges.

4. (J. Nr. 601—1935). Andragende fra pens. Lærer M. Møller om Honorar for Vejledning af **besøgende Landsbyskoler**.

Skoleudvalget indstiller, at der ydes pens. Lærer M. Møller et Honorar af 300 Kr. + 50 Kr. som Tilskud til Tefefonhold, hvorimod man ikke

mener at kunne anbefale, at der ydes noget Vederlag til Medhjælp.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 342—1935). Indstilling fra Skoleudvalget om Udbetaling af **Godtgørelse til 6 Lærere over 55 Aar**, som ikke har faaet Afslag i Timetal efter Skoleplanens § 13.

Fra Aarhus Lærerforening forelaa en Opførelse med Andragende om, at der udbetales Lærerne P. Brill, A. Hansen, H. Vestberg og O. Olesen hver 540 Kr., og Lærerne N. Skipper Nielsen og J. P. Henriksen hver 180 Kr., samt at Honoraret for 3 Overtimer for vedkommende Lærere udbetales til Udgangen af Skoleaaret.

Skoleudvalget kan tiltræde, at de anførte Beløb anvises til Udbetaling, og at de omhandlede 3 ugentlige Timer mod sædvanligt Honorar læses som Overtimer af de paagældende Lærere indtil Udgangen af indeværende Skoleaar.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 16²²—1935). Indstilling fra Socialudvalget om Ydelse af **Kommnehjælp** udover Grænsen i Lovens § 297, Stk. 1.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 16²¹—1935). Indstilling fra Socialudvalget om **Tillægshjælp** til Arbejdsløshedsunderstøttelse efter Lovens § 293, Stk. 2.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 25¹⁰—1935). Andragende fra Restauratør A. Rasmussen, Wienerhallen, om Tilladelse til at **holde aabent til Kl. 24.**

Anbefalet af Bevillingsnævnet.

Borgmesteren mindede om, at han flere Gange havde faaet Afslag, men da det var en ret stor Virksomhed, og Lukningen Kl. 11 med-

førte, at Gæsterne slog sig ned andre Steder, havde man nu anbefalet Andragendet. Sagen vilde saa gaa til Budgetudvalget til Fastsættelse af Afgiften.

Indstillingen vedtoges.
